

«La mort, la passió i l'odi són atemporals»

Entrevista a Teresa Sagrera, que aquest dissabte presenta a la Gralla 'Confidències d'una reina', finalista del premi de novel·la històrica Néstor Luján

Teresa Sagrera ha publicat 'Confidències d'una reina', amb Peronella d'Aragó com a protagonista Foto: Esteve Plantada

Teresa Sagrera (Sant Pere de Vilamajor, 1966) és mestra de primària, amant de les lectures històriques i, també, escriptora. Amb la seva primera novel·la, 'Confidències d'una reina' (Columna, 2013), va resultar finalista del Premi de narrativa història Néstor Luján, una carta de presentació immillorable que li ha despertat el cuquet de l'escriptura, de les lletres i de teixir històries que es capbussin en el passat. "Tot comença quan l'any 2006 entro al centre d'estudis de Vilamajor", confessa. "Allà em vaig anar introduint a la història local", cosa que li va permetre endinsar-se en el món de Vila Maior i de Peronella d'Aragó. "A mi sempre m'havia temptat la idea de fer una novel·la i el punt de partida el tenia molt clar: les estades al Palau de Vilamajor, que van del juny de 1156 a l'abril de 1157. Per sort, aquell període està molt documentat". I va ser així com Teresa Sagrera es va posar a treballar aquell document, estudiat pels historiadors i medievalistes Thomas Bisson i Mercè Aventin.

"Vaig estar llegint durant molts mesos, esquarterant el document i tot el que va passar durant aquells anys". Després, quan ja tenia molt material i una mínima trama, va ser el torn dels personatges. "Quan vaig acabar la novel·la, que va ser un repte molt gran, la vaig donar a quatre o cinc persones de confiança, provinents de diferents àmbits, perquè em diguessin com la veien". Tots la van animar a presentar-la al premi Néstor Luján. "Tot plegat va ser una mica màgic, perquè Peronella va néixer el 29 de juny de 1135, el mateix dia de Sant Pere, patró del poble on podria haver nascut el seu fill al cap d'uns quants anys i el patró del poble on visc. I va donar la casualitat que el 29 de juny era el termini de presentació de les obres al premi". A més, aquest 2013 és el primer any que el jurat reconeix en públic l'obra del finalista.

Després, tot va ser ràpid. "El sis de setembre, l'editorial es va posar en contacte amb mi i em van dir que tenien la intenció de publicar el llibre, que els havia agradat molt". I de la publicació de 'Confidències d'una reina' ja en fa tres mesos. "De moment, tot són satisfaccions. Vam presentar la novel·la per la festa major de Sant Pere i va tenir una acollida fantàstica. A més, el dia abans vam fer una passejada conjunta amb l'Higini Herrero pels racons que apareixen al llibre". La primera d'aquestes passejades va aplegar unes 80 persones. El 29 de juliol es va repetir la iniciativa i ja van ser un centenar, adeptes que es sumen al boca-orella i que aquest cap de setmana intentaran omplir la llibreria granollerina 'la Gralla' a la presentació que en farà dissabte, a les sis de la tarda.

Històries on tot sigui creïble

Les idees per una segona novel·la ja són en marxa i li agradaria tenir-la acabada en un parell d'anys. "Calculo que la segona serà, en principi, molt més ràpida. A la primera t'has de fer un mètode i un estil, i això ho fa tot més llarg". El seu mètode consisteix en obrir una capsa de cartró, anar prenent notes i llegir. "Quan ja tinc un feix de notes considerable, faig fulls de dates. Em faig una cronologia i poso tot el que tinc d'aquelles dates. Llavors, quan tinc l'esquelet, penso una mínima estructura que digui on començaré, quins són els personatges principals i on vull arribar. Després agafo l'ordinador, però sempre començo amb el paper". Per fer aquesta segona novel·la, està llegint història del segle XIV i XV, sempre amb el propòsit de lligar els fets i les trames a l'espai que li és proper. "Així és més creïble, perquè coneixes els escenaris, les olors i el canvi d'estació".

Podem dir que la segona novel·la també serà històrica? "Sí, però em veig en molts altres gèneres, també m'entusiasmen els contes". En tot cas, la novel·la històrica és el gènere que més l'apassiona ara mateix. "Quan escrivia la novel·la vaig proposar-me que fos tan o més important el context com el fet que els personatges fossin tremendament vitals. Que no fossin ni bons ni dolents, que visquessin experiències que situem al segle XII però que es poden contextualitzar al segle XXI. La mort, la passió i l'odi son atemporals. I el meu objectiu és que tot sigui creïble".

Directe, al gra. "La novel·la històrica té el risc que vulguis donar massa informació", tal com afirma Teresa Sagrera, una lectora compulsiva que gaudeix amb l'escriptura i de la descoberta de nous mons. "He llegit molt Garcia Marquez i també Isabel Allende. Després, a posteriori, em vaig entusiasmar molt amb l'Albert Salvadó, que m'agrada perquè és molt àgil i no deixa que t'avorreixis. En general, m'agrada molt que les novel·les parlin de sensacions i que el marc, les descripcions i els colors siguin cuidats". Amb 'Confidències d'una reina' tenim una oportunitat immillorable per tastar totes aquestes lectures que la Teresa ha anat xuclant. La història promet grans personatges i un escenari incomparable, just al costat de casa.

Teresa Sagrera ha estat la finalista del premi Néstor Luján de novel·la històrica 2013 Foto: Esteve Plantada